

[Valdemar Sørensen.]

Brugen af sin Ejendom, og jeg lægger nogen Vægt paa det, der staar i § 2, Stk. 2:

„Indenrigsministeren kan endvidere nedsætte et raadgivende Udvalg til at afgive Indstilling med Hensyn til Udnyttelsen af de i Henhold til Stk. 1 overtagne Ejendomme.“

Jeg forstaaer det paa den Maade, at naar der staar: Indenrigsministeren *kan*, betyder det, at det er Indenrigsministerens Mening, at et saadant Udvalg skal nedsættes, og det vil jeg for mit Vedkommende finde rigtigt og sætte stor Pris paa.

Endelig har ogsaa jeg en Bemærkning at gøre til de Ord i Indenrigsministerens Forelæggelsestale, med hvilke Problemet om Anbringelse af Flygtningene strejfedes. Jeg har ogsaa den Mening, at det vilde være meget uheldigt, hvis man skulde komme dertil, at denne Lov skulde benyttes over for Privatfolk, hvor det drejer sig om Indkvartering af Flygtninge. Paa den anden Side maa jeg erkende, at den Maade, hvorpaa disse Flygtninge i Øjeblikket er underbragt her i Landet, er saadan, at det Tidspunkt nærmer sig, da vi i den offentlige Hygiejnes Interesse maa nedlægge en alvorlig Indsigelse. Det kan simpelt hen ikke gaa længe, at man lader de Forhold bestaa, som i Øjeblikket bestaar i disse Flygtningelejre, de rummer alt for mange Farer af hygiejnisk og anden Art. Jeg vil derfor spørge den højtærede Indenrigsminister, om man ikke fra Regeringens Side har tænkt paa at skride ind — jeg bruger med Hensigt dette Udtryk — i Anledning af de Forhold, som i Øjeblikket hersker i disse Flygtningelejre. Jeg har savnet et Sted at forebringe dette. Nu giver dette Forslag mig en Anledning, og den vil jeg meget gerne benytte til at spørge, om man fra Regeringens Side har tænkt paa, at det er paa høje Tid at gøre noget i denne Sag. Jeg vilde være meget taknemmelig, hvis den højtærede Indenrigsminister kunde give mig et Svar.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget og skal blot gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de

Spørgsmaal og Henstillinger, der af de ærede Ordførere er rettet til mig.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Andersen henstillede til mig, om det ikke kunde tages under Overvejelse at anbringe de saarede tyske Soldater et mere hensigtsmæssigt Sted, end hvor de for Tiden befinder sig. Nu er det jo saaledes med Soldaterne, at de først og fremmest, for ikke at sige udelukkende, henhører under de allierede Magters, her i Landet specielt den engelske Overkommandos Omraade, og hvad der sker paa dette Omraade, kan kun ske efter Forhandlinger og Overenskomst med de allieredes Repræsentanter her i Landet. For saa vidt gælder det samme, om end ikke saa direkte, de tyske Flygtninge. Vi har ikke Herredømmet over disse Forhold i den Forstand, at vi alene kan disponere og anbringe disse Flygtninge, hvor vi finder det mest passende. Men selv om vi havde en saadan Kompetence, er det et ret vanskeligt Spørgsmaal. Det er jo mange Bygninger, der er Brug for nu, og mange af dem, som har været benyttet af Tyskere, er helt eller delvis ødelagt, saaledes at der er stor Mangel paa Ejendomme og Lokaler til Anbringelse af alle dem, som er fremmede her i Landet, og hvis Anbringelse vi har Ansvaret for. Det er ogsaa det, dette Lovforslag er Udtryk for, for hvis Forholdene ikke var saaledes, kunde vi undlade at fremsætte et Forslag af saa forholdsvis vidtgaende Karakter, som her er Tale om. Derfor kan jeg her kun love at tage disse Spørgsmaal under Overvejelse og gennem Forhandling og paa anden Maade søge at faa dem løst bedst muligt. Jeg tror, jeg her taler paa hele Regeringens Vegne, idet disse Forhold berører dels, for saa vidt angaar Flygtningene, Arbejds- og Socialministeriet, som jo har Ansvaret for Flygtningene og deres Forhold i det hele taget, dels, for saa vidt angaar de allierede Magter her i Landet, Udenrigsministeriet. Jeg tror, jeg paa mine Kollegers og egne Vegne kan love, at det vil blive overvejet, om det er muligt at faa disse Forhold ordnet paa mere tilfredsstillende Maade end i Øjeblikket, og det vil der være større Mulighed for, naar vi faar den Bemyndigelse, som her søges til at kunne rekvirere visse Ejendomme, som i Øjeblikket ikke er under Statens Herredømme. Jeg vil dog gerne understrege,